# DISSERTATIO MEDICA,

## INAUGURALIS,

DE

# AFFECTIBUS ANIMI.

# DISSERTATIO MEDICA, INAUGURALIS, DE

9.

# AFFECTIBUS ANIMI.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,
Et nobiliſſimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

DANIEL BRYAN,

HIBERNUS, A. B. TRIN. COLL. DUB.

"—— Timor, ira, ——
" Gaudia, —— noſtri eſt farrago libelli." Juv. SAT. I.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXII.

Viro celeberrimo,

NATHANIELI BARRY, M. D.

Equiti Baronetto,

Medicinam Dublinii ſucceſſu cum proſperrimo exercenti,

Ob conſilia,

Quae ſibi Medicinae ſtudere incipienti dedit,

Et unde ſummum commodum ſemper deduxit,

Excellentiſſima;

Et

Ob Matrem, morbo graviſſimo laborantem,

Ope ejus ſalutifera reſtitutam,

Hanc Diſſertationem Inauguralem,

Ea, qua par eſt, obſervantia,

D. D. cq.

DANIEL BRYAN.

Dr Harrison,
with best Compliments from
his very Humble Servant,
Danl: Bryan.

# DISSERTATIO MEDICA,

## INAUGURALIS,

## DE

# AFFECTIBUS ANIMI.

## PROOEMIUM.

EX argumentis numeroſiſſimis, quae ſcribere volenti ſuppeditat medicina longe lateque patens, nullum, me judice, medici attentionem meliore jure ſibi vindicat, quam animi affectus. Cum hi autem in morbis faciendis, iiſdemve depellendis, tantum manifeſtiſſime poſſint, non diu potui dubitare, quin eos in diſſertatiuncula inaugurali exequendos ſuſciperem. Ad argumentum

gumentum tam grave rite illuſtrandum, ingenii vires quam parum ſufficiant, haudquaquam ignoro. Hoc in cauſa fuit, cur parum abſuerit, quin incepto ex toto deſtiterim. Cum vero aliquid, hac Academia celeberrima jubente, in lucem edatur neceſſe ſit, cumque adhuc rudium et inexpertorum conaminibus a doctis non modo non invideatur, verum etiam faveatur, ſenſa ſuper affectibus animi mea eruditorum examini ſubjicere, non ſine trepidatione vero ſumma, tandem mecum decrevi. Quo hoc argumentum aliqua ex parte illuſtrem,

I. Quoſnam in corpus humanum effectus edant,

II. Quatenus in morbis inferendis vel tollendis valeant, conſiderabo.

Haec materiam exequendi ratio limitibus nimis anguſtis circumſcripta eſſe nonnullis, et non ſine cauſa gravi, forſitan videbitur. Hoc mihi vero candor non invitus remittet, ſi pauliſper reputabitur, quam difficilis ſit, quantiſque tenebris implicetur. Diu verſavi, quid ferre recuſarent, quid valerent humeri,

humeri, et memet non longius progredi poſſe ſum compertus.

## I. *De Effectibus, quos Affectus Animi in Corpus humanum edunt.*

Antequam effectus, quos in corpus edunt animi affectus inſignes et mirandos, exequi incipio, non alienum eſſe videtur de natura eorum, modoque, quo progenerantur, paucis differere. Affectus ſunt animi facultates vel poteſtates, quae, limitibus idoneis circumſcriptae vel rite coercitae, eſſentiam, ſi ita loqui liceat, vitae conſtituunt; quae vero nimiae violentaeve evadentes non tantum vim ejus imminuunt, ſed eam ipſam tandem ex toto extinguunt. Vis vel agitatio, quae ab affectibus etiam leniſſimis vix poteſt disjungi, ab Opifice rerum Omnipotente, ut Meadius illuſtris opinatur, haud dubie comparata eſt, ut quodam ad malum vitandum, et ad bonum quaerendum et

ampleƈendum, impetu ferremur *. Voluptas et dolor cum cauſis ſuis, bono et malo, ut Lockius celeberrimus jure notat, cardines ſunt, in quibus affeƈtus humani vertuntur †. Ita ſi quod ſit, quod gaudio vel obleƈtatione mortales afficit, affeƈtum qui amor appellatur; ſi vero dolore et moleſtia, odium pro certo movebit. Definitiones autem quorundam ex affeƈtibus animi praecipuis, quos eleganter depinxit, videque deſignavit, idem philoſophus primarius, ſuis verbis accuratis tradendas curabo: "Joy is a delight of the mind from the conſideration of the preſent, or aſſured approaching poſſeſſion of a good. Sorrow is uneaſineſs in the mind, upon the thought of a good loſt, which might have been enjoyed longer, or the ſenſe of a preſent evil. Hope is that pleaſure in the mind, which every one finds in himſelf upon the thought of a probable future enjoyment of a thing, which is apt to delight him.

Fear

* Monita et Praecepta Medica, cap. 18.

† Locke's Eſſay, book 2. chap. 20.

Fear is an uneaſineſs of the mind, upon the thought of future evil likely to befall us. Deſpair is the thought of the unattainableneſs of any good, which works differently in mens minds, ſometimes producing uneaſineſs or pain, ſometimes reſt and indolency. Anger is uneaſineſs, or diſcompoſure of the mind, upon the receipt of any injury, with a preſent purpoſe of revenge. Envy is an uneaſineſs of mind, cauſed by the conſideration of a good we deſire obtained by one we think ſhould not have had it before us *."

Naturam affectuum et ortum, quatenus huic diſſertatiunculae neceſſarium eſſe videtur, executus, nunc ad inceptum, effectus, viz. quos in corpus edunt, redeo. Quantum hos ſpectat, quod attentionem noſtram in ſe primum convertit, id eſt, mutatio miranda quam actio eorum vultui poteſt inferre. Haec ſaepe adeo potens eſt, ut intima animi ſecreta vultu quam maxime invitorum aperte et manifeſte prodat. Quos motus in vultu movent

* Locke, ibid.

vent animi affectus, ii hoc modo a Gregorio illuſtri pulcherrrime deſcribuntur. "Animi imprimis affectus, ira, gaudium, moeror, metus, amor, odium, certos motus in muſculis excitant, praeſertim vultus; quo fit, ut ſinguli ſeſe in ore exprimant, pluſquam Phidiaca arte; diuturni et graves, et ſaepe repetiti, fortius et conſtantius depinguntur, difficillime delendi; hinc ſaepe iracundiae imago, ubi nulla ira eſt; hoc fundamento nititur ars phyſiognomonis *."

Vita progrediente, mutationes, quas affectus faciei inferre conſuerunt, modo fere et ordine ſequente ſe habent. In infantibus, affectibus animi, quaſi torpidis adhuc et dormientibus, nihil praeter vultum pulchrum, nihilque indicantem, notatur; in juventa nihil parumve mutationis, ſi aliquid paulo vividius et ſignificatius excipias, ſemet oſtendit; in iis, qui aetatem virilem attigerunt, lineamenta per affectus evidenter ſignari incipiunt; et in ſenibus per eos ex toto quaſi formari videntur. Hinc, ut illuſtris

* Conſpect. Med. Theoret. parag. 341.

illuſtris Gregorius notat, ars Phyſiognomonis proficiſcitur, quodque verum et certum in ea toties incidere dicitur, id non parum exemplo Socratis celebri firmari videtur.

Partes vultus ſingulares, in quas affectus agunt, et ſpecies, quae eo excitantur, diverſae a docto et ſagace Hallero hunc in modum eleganter ſatiſque breviter verbis ſunt depictae *. " Amor, admiratio, adgnoſcuntur fronte ſurſum ducta, exporrecta, oculis elevatis, unaque palpebris. Occipitalis et rectus ſuperior oculi agit, et palpebrae levator. Curioſitas, admiratio dicentis oratoris, os una aperit, ut aër ſonorus ad tubam poſſet venire. Laetitia et riſus oculos habent pene clauſos, angulum oris ſurſum ductum, cutem narium corrugatam, os diſtractum per buccinatorios et riſorios muſculos. In multis hominibus, fovea tunc in gena naſcitur, et gratiam addit, inter, puto, tumentes faſciculos zygomaticos. In fletu, et triſti affectu, labium inferius detrahitur, ut facies longior videatur ; anguli labiorum

* Element. Phyſiolog. tom. 5. pag. 590.

labiorum diſtrahuntur a triangularibus; oculus clauditur, et pupilla ſe ſub palpebram ſuperiorem recipit. In ira et odio labium inferius ſuper ſuperius elevatur; frons deſcendit adtracta, et rugis caperatur. Contemptus inaequalem habet vultum, ut alter oculus pene claudatur, alter deſpiciat. In terrore, muſculi validiſſime os et oculos aperiunt, manuſque elevantur."

Quam poteſtatem in vocem affectus habent, ea neminem poteſt latere. Igitur non opus eſt, ut ſuper ea multis diſſeram. Hoc tantum ſilentio non praetereundum, ſonum tonumve ſingularem unicuique fere affectui eſſe proprium, et animalia etiam bruta hunc non ignorare. Canis enim dominum iratum eſſe e voce momento diſcit, et fertur, leone rugiente, reliqua animalia intremere.

Quod proxime conſiderandum eſt, effectus nempe quos in organa vitalia, muſculoſque motui involuntario inſervientes, edunt affectus, multo majoris, quantum medicum ſpectat, momenti eſſe videtur, quam quodlibet jam comprehenſum. Animi affectus, quod

quod vim cerebri nervoſam minuere, vel augere exiſtimantur, in excitantes et deprimentes, non ſine cauſa gravi, fuerunt diviſi. Quinetiam, ut celebris Gregorius notat, mixti, et quaſi ancipites ſunt, modo ad unum, modo ad alterum genus relegandi *. Paucos igitur, quos vero ex affectibus praecipuos eſſe credimus, horum generum proprios ſeligemus, ut ſub his inveſtigemus quales effectus in organa vitalia, muſculoſque motui involuntario deſtinatos, edant. Quos praecipuos eſſe opinamur, ii ſex numero ſunt, et ſequuntur, ira, nempe, amor, gaudium, ſpes, metus, moeror. De his ſeparatim, et ordine quo collocantur, agetur.

Ex affectibus excitantibus, ira in primis eſſe potens fuit exiſtimata. Syſtemata nervoſum et vaſculoſum violenter agitat, circuitum † ſanguinis accelerans, et titubantiam linguae cum palpitatione ſaepe faciens. Vires

* Conſpect. Med. Theoret. parag. 342.

† Viribus in moribundo auctis, Schwenke haematol. p. 20. Kaau impet. p. 429. ad uſque 504. Floyer Pulſewarth, n. 91. Hal. Elem. Phyſ. tom. v. p. 586.

res immenſae, quas irati plerumque habere reperiuntur, a circuitu ſanguinis adaucto, et ſingulari impetu ejuſdem caput verſus facto, forſitan pendent. Si pallor pro rubore faciei, ſubſtante ira, nonnunquam incidat, non aliter, quam Whyttius doctiſſimus, in ſuo libro de morbis nervoſis, fecit, per ſpaſmum nempe, continuamve arteriolarum faciei contractionem, qua ingreſſui ſanguinis aliqua ex parte obſiſtitur, explicandus *. Ab actione irae profecta ſunt apoplexiae †, haemorrhagiae ‡, incrementum cordis mirandum

* Whytt's Nervous Diſorders, p. 64.

† Becker Cultrivor. Wenceſlaus Imp. &c. Wier de ira, p. 795. Wolf, L. ii. n. 5. Aſphyxia Malpigh. poſth. p. 45. Paralyſis lateris alterius, &c. Hal. mod. citat. p. 587.

‡ Comm. Boerhaav. tom. ii. p. 451. 452. Hildan. Epiſt. i. Pechlin, iii. 25. Menſes inde ſubito nati Lallamant mecan des paſſ. p. 168. Haemorrhagia uteri Rudolphi. Narium in Attila. Sudor ſanguinis Raſczynſki, t. ii. p. 456. Sanguis in puero per os, oculos, nares, aures, anum, pudendum, incitatus, a nutricis vehemente ira; Albin. pravit. ſang. p. 32. Idem, S. Miſſ. n. 11. Haller, ibid.

randum *, et ruptae cicatrices †. Omnes corporis humani humores ab hoc affectu animi affici videntur; nullus vero magis, quam bilis, ut e poteſtate, quam in eam habere narratur, mirabili conſtare videtur ‡. Ira, licet rationem qua hoc praeſtiterit nequeam exponere, nonnunquam, uti fertur, impotentiam loquendi ||, paralyſin §, podagram ** depulit. Quinetiam movit epilepſiam ††, volvulum funeſtum ‡‡, febrem concitatiſſimam §§, et mortem repentinam ||||.

C Amor,

* Harvei, Diſſ. iii. p. 154. Haller, ibid.

† Hildan. Epiſt. i. Haller, ibid.

‡ Pechlin, iii. n. 25.

|| Act. Hafn. i. n. 71. Hiſt. de l'Acad. 1738, hiſt. 5. Haller, ibid.

§ Wolf, L. ii. c. 5. Marcell. Donat. p. 640. Haller, ibid.

** Bartholin, ibid. Pechlin, L. iii. Obſ. 26. Kruyſingh de Odontalg. tact. ſanand. Heiſter ad Hildanum. Haller, ibid.

†† G. V. Swieten, T. iii. p. 393. Haller, ibid.

‡‡ Tulp. ii. c. 41. Haller, ibid.

§§ Falconet Princip. p. 19. Ea vigeſima hora funeſta fuit. Haller, ibid.

|||| Zacut. Prax. Med. H. i. Obſ. 147. Turner, Force of Imagin. furth. conſid. p. 43. Haller, ibid.

Amor, qui, cum quod exoptat attingit, excitat, et, cum voti non compos evadit, animum deprimit et contriſtat, exemplum affectuum mixtorum et quaſi ancipitum, ut eos apte nominavit illuſtris Gregorius, manifeſtum et perſpicuum nobis ſuppeditat. Aliis affectibus frequenter admiſtus, effectibus ſuis magis, quam quilibet alius, variare conſuevit. Quod concupiſcit adeptus aut adepturus motus vitales potenter excitat, novum cordi vigorem conciliat, et ſenſum caloris et laetitiae in totum ſyſtema animale diffundit. Nonnunquam vero, quod quidem ſaepe incidit, praeſertim ſi ejus, quod appetivit, potiri adhuc non potuit, aliquantum timoris ſibi admiſtum habet, quod pulſus arteriarum inaequales poteſt efficere. Hinc, ut illuſtris Hallerus teſtatur, adeſſe fuit repertus. " Ita certe Struthius, olimque Antiochi amor, ex pulſu detectus fuiſſe legitur *." Id, cujus deſiderio flagrat, adipiſci non valens animum magnopere contriſtat, languorem, febrem lentam

* Element. Phyſiolog. Tom. 5. pag. 582.

lentam nervoſam, et morbum, qui catalepſis ſtuporve vigilans appellatur, mirabilem faciens. Exemplum hujus inſigne memoriae a Tulpio proditur. Juvenis, cui mulier amata nubere recuſaverat, catalepſi ſubito correptus eſt, adeo ut totum diem eadem in poſitura, et ex toto immotus cathedrae inſederit, et nihil ſibi circumdatum viſus fuerit notare. Quinetiam corpus univerſum, aeque rigidum ac ſi congelatum fuiſſet, evaſit. Non citius tamen ab amico, qui vocem uti exaudiretur, ſuſtulerat, acceperat, ſe brevi omnium votorum fore compotem, quam e ſopore profundo excitatus a ſede proſiluit, et momento reſtitutus eſt *.

Quantum excitationem ſpectat, gaudium, ne ira quidem excepta, quemlibet ex affectibus animi humani violentia excedere videtur. Si tamen non immodicum ſit, effectus ejus ſemper ſaluti ſunt, et ſyſtemata nervoſum ſanguiferumque non parum commodi a poteſtate ejus ſtimulante deducere videntur. Senſus ejus humanae naturae re-

vera

* Obſerv. Med. Lib. i. cap. 22.

vera adeo gratus eſt, ut fere ſemper ſine ullo metu ei nos totos dedamus. Ratione etiam coercitum eſt affectus admodum activus; vinculis hujus vero ſolutum pro rata ratione violentius ſit, et idcirco effectus funeſtiſſimi oriantur oportet. Huic opinioni fidem conciliat ſyncope a gaudio ſubito nimioque ſaepe oriens. Idem ulterius firmant mortis exempla. Horum pauca proferam. Livius duarum foeminarum meminit, quas filiorum, quos in occiſis eſſe fuerant ſuſpicatae, a praelio Traſimeno ſoſpitum reverſorum conſpectus inſperatus exanimavit. Quinetiam hiſtoria memoriae tradit, Sophoclem, Poetarum Tragicorum Graecorum victorem renunciatum, diem ſupremum repente obiiſſe; et Diagoram quoque, dum tres filios, qui eodem die Ludis in Olympicis praemia fuerunt conſecuti, amplecteretur, expiraſſe.

Spes, idoneis limitibus circumſcripta, haud dubie ex omnibus affectibus excitantibus eſt maxime ſalutaris. Actione ſua cerebrum et ſyſtema nervoſum quaſi reficit, poteſtatis ner-

voſae

voſae fluxum promovens, vimque ejuſdem in omnes partes, in quas diffunditur, augens. Vigorem cordi ſingularem comparat, circuitum ſanguinis et ſecretionem liberam faciens. Eam facilitatem motuum a voluntate pendentium et alacritatem, ſi tale vocabulum hoc ſenſu liceat adhibere, progenerat, quas a conditione corporis ex toto ſana et integra nunquam disjungi comperimur. Appetitum et concoctionem juvat, et omni alio remedio propemodum melior, ut corpus morbis venientibus occurrat, eoſdemque, ubi jam invaſerunt, corrigat facit. Omnem faciei rugam a moerore ortam ex toto fugat, et exemplum effectuum ſuorum felicium ea ſerenitate et tranquillitate fere perpetua, qua omnia oris lineamenta ornare conſuevit, mortalibus inſigne ſuppeditat. Cardiacum denique, quod genus humanum novit, longe praeſtantiſſimum eſt, et mala, quibus haec vita laborioſa et fragilis objicitur, hac conſolatione, " non ſi male nunc, ſic et olim erit," numeroſa efficaciter et repente levat.

Metus,

Metus, qui unus eſt ex affectibus potenter deprimentibus, quantum ad naturam et actionem attinet, ſpei propemodum contrarius. Vim cerebri et ſyſtematis nervoſi debilitat, cor languidum reddit; vireſque muſculis convellit. Hinc impotentia motus, et periculi, quod invaſurum eſt, fugiendi oritur. Pallorem cutis et conſtrictionem facit, canitiem ſubitam gignit *, impetum circuitus ſanguinei adeo imminuit, ut, venis pertuſis, ſanguis nequeat effluere. Inflationem ructumque † progignit, perſpirationem ‡ ſupprimit, et corpus admodum contagioni || opportunum

* Boerhav. morb. nerv. p. 543. 544. Garmann. mirac. mort. p. 30. Hal. Elem. Phyſ. tom. v. p. 584.

† Pechlin. Haller, ibid.

‡ Robinſon's Food and Diſcharg. p. 77. Sanctor. i. n. 8. Hinc tumor univerſalis, Eph. Nat. Cur. vol. vii. n. 43. Haller, ibid.

|| Variolae Pechlin, 23. Peſtis Kundmann Seltenheiten, p. 1147. 1148. Dec. 7. p. 47. Fritſch, vi. p. 540. Spindler, Obſ. 35. Hoechſtetter, Schreiber, p. 19. Morbi maligni ex imaginario peſtilenti contagio, quod nullum erat, Kundmann Zuſtand, p. 224. 225. Inde Dyſenteria Behrens diaet. p. 433. Haller, ibid.

opportunum efficit. Menſtrua * fluxumque lactis † ſiſtit, verba enunciandi facultatem non raro tollit, et exemplum effectuum ſuorum in ſyncope faciendo non parum luculentum praebet. Memoriae traditur Verulamium nobiliſſimum, defectu ſolis conſpecto, animo linqui conſueviſſe ‡. Hoc autem non aliunde, quam a metu ſubito incuſſo, potuit proficiſci. Denique, mortem intulit metus. Pauculas excellentiſſimi Halleri ſententias, quae ad hoc plane pertinent, liceat citare. "Mortuus eſt, eodem die, quo mors ei fuerat praeſagita; ut metus eſſet pro morbo; mortuus eſt, cui judicium fatale erat pronunciatum; et cui in ſepulchro pes eſſet retentus; et qui intuebatur tendines, ſibi diſſectos; et qui notas variolarum in ſe ipſo conſpexerat; et alii,

* Ex terrae motu, Baglivus, p. 537. Spindler, Obſ. 70. Haller, ibid.

† Morton, p. 460. La Motte, Obſ. 38. Rivin. de Peſte, p. 843. Haller, ibid.

‡ Pechlin. Obſerv. Med. lib. iii. obſ. 23.

alii, ex aliis cauſis; etiam in cane, ex fragore tormenti, mors *."

Praeter dotes metus, quae modo ſunt comprehenſae, nocivas, alias poſſidet, quae tonicae ſunt, et nonnunquam ad morbos depellendos multum contulerunt. Pauca hujuſmodi exempla enarranda duco.

Maxime autem inſigne eſt, quod in Noſocomio Haerlemenſi, ubi pauperculi publice aluntur et curantur, tempore doctiſſimi Boerhaavii incidit, quodque modo ſequente a filio fratris poſteris proditur: "In domo, qua pauperes ex eleemoſynis publice aluntur in civitate Harlemenſi, perterrita puella incidit in morbum nervorum convulſivum, certis paroxyſmis reducem: Adſtantium et adjuvantium in eam intenta itidem corripitur eodem morbo: Poſtridie altera, deinde tertia, quarta, imo fere omnes, tam pueri quam puellae: Status miſerrimus! Corripitur hic, corripitur illa, imo fere omnes eodem tempore, dum unum alter aſpicit, proſternuntur. Medici ſolertes fruſtra adhibent

* Element. Phyſiolog. tom. v. pag. 585.

hibent, quae dictat ars, ſaluberrima antiepi-
leptica medicamina. Confugitur tandem
ad Boerhaavium, qui, miſertus infelicis
pauperum ſortis, petiit Harlemum, et dum
rem examinat, invadente in unum paroxyſ-
mo, vidit convelli plures ſpecie epilepſiae.
Datis incaſſum optimis remediis a medicis
ſapientibus, et ad imaginationem ex uno in
alterum traducto morbo, rite perpenſis, hanc
avertendo, credidit poſſe curam obtineri, et
obtinuit. Scilicet, praemonitis ephoris,
praeſentibus omnibus, juſſit per cameram
diſponi fornaces portatiles, prunis ardenti-
bus inſtructas, atque iis imponi ferreos ha-
mulos, ad certam figuram adaptatos; tum
ita mandavit: Quia omnia fruſtra forent,
ſe aliud neſcire remedium, quam, ut qui
primus, puer foret vel puella, infauſto mor-
bi paroxyſmo arriperetur, locus quidam
nudati brachii candente ferro ad os uſque
inureretur; utque gravitate pollebat di-
cendi, perterriti omnes ad crudele remedi-
um, dum inſtare ſentiunt paroxyſmum,
omni mentis intentione, et metu dolorificae

 inuſtionis,

inuſtionis, eidem reſiſtunt fortioris oblatione ideae; et certe quantum valeat hic ab objecto animae intentae revulſio, docet epilepſia diverſimode curata, ut quidem ipſe terror eandem ſuſtulerit, febris epidemica, quartana, ptyaliſmus, matrimonium, virga *."

Alterum poteſtatis metus tonicae exemplum, non minus conſpicuum, in Noſocomio Regio Edinenſi Culleno celeberrimo offendere contigit. Dum Profeſſor illuſtris aegrotos in cubiculis clinicis decumbentes curabat, puer epilepſia laborans ab aliqua regionum Scotiae ſeptentrionalium et montanarum parte Edinburgum adductus eſt, uti malo, quo conflictabatur, liberaretur. In noſocomium receptus medicamenta, quae promptiſſima in auxilium morbi viſa, ſumpſit; caeterum ex eo prorſus ante convaluit quam medicamenta ullos effectus ſalutares ſenſibus percipiendos edere potuerunt. Hoc omnes, qui Profeſſorem doctum eo tempore

* Abr. Kaau Boerhaave, impet. faciens Hippocrati dictum, § 406.

pore audiebant, magnopere admirabantur. Cauſa vero ſalutis tam inſperatae ingenium viri illuſtriſſimi ſagax non diu fugit. Brevi enim eos certiores fecit, morbum per timorem ſolum fuiſſe ſublatum. Namque vulgus Scoticum montanum, praeſertim juniores, exercitum Regium extimeſcunt, quod, ut ille acute notavit, in cauſa fuit, cur aegrotus milites in Noſocomio decumbentes et aſpiciens, et exaudiens, malo tam ſubito et tam facile liberaretur.

Poſtremum, quanquam non minime inſigne poteſtatis metus et tonicae et antiſpaſmodicae exemplum, e libro Whyttii celebris excellentiſſimo ſuper morbis nervoſis exprometur. Verba ejus ſequuntur: " A girl, aged eight, in the beginning of September 1759, was ſeized with an alternate motion of the maſſeter and temporal muſcles, for which no cauſe could be aſſigned. This motion exactly imitated the pulſation of the heart: Only thoſe muſcles were contracted and relaxed above 140 times in a minute, while the heart did not make above

90 ſtrokes. Their contractions were all of equal ſtrength, and the intervals between them were alſo equal. When the patient preſſed the teeth of the lower jaw ſtrongly againſt thoſe of the upper one, by a voluntary contraction of the maſſeter and temporal muſcles, their convulſive motions were much leſs remarkable; and when ſhe pulled down the lower jaw as much as ſhe could, and, by the continued action of its muſcles, kept it in this ſituation, the maſſeter and temporal muſcles were nowiſe convulſed. Before I ſaw this patient, ſhe had been bliſtered upon the courſe of the affected muſcles, which leſſened their convulſive motions while the bliſtered parts continued to run, but no longer. I ordered plaſters of the emplaſtrum antihyſtericum, with ſome opium, to be applied where the bliſters had formerly been. Theſe were kept on no longer than two days, during which time the convulſions were weaker, and leſs frequent, not being repeated above 50 or 60 times in a minute; however, in a

day

day or two after the removal of theſe plaſters, the convulſive contractions became as ſtrong and as frequent as ever. Brimſtone, in powder, was rubbed on the temples and cheeks without any viſible effect. Suſpecting that this convulſive diſorder might perhaps proceed from worms, I preſcribed a bolus of rhubarb with calomel, which the girl obſtinately refuſing to take, her father went to fetch a horſe-whip to beat her. The fear of this affected her ſo ſtrongly, that, without the bolus, the convulſions of the maſſeter and temporal muſcles inſtantly ceaſed, and have never returned ſince, except once on the occaſion of a fright, when they continued near an hour, and then went off without any remedy *."

Moeror, quanquam non tam celeriter agit, effectibus tamen certius, quam quilibet alius ex affectibus animi deprimentibus, nocet. Vim ſyſtematis nervoſi potentiſſime ſedat, fluxum illius imminuens, et poteſtatem,

* Whytt's Nervous Diſorders, p. 451.

tem, quam in omnes corporis partes habet, debilitans. Quantum ad potentiam ejus ſedantem attinet, exemplum ejus admodum ſingulare ſua in praxi notandi Culleno ſagaci fuit ſubminiſtrata. Mulier, loco honeſto nata, poſt obitum conſanguinei ſibi admodum cari, paroxyſmis ſomnolentiae reiteratis correpta. Hoc nonnulli inſenſibilitati praeter naturam magnae nullive cognati, qui fato conceſſerat, deſiderio tribuerunt, quod haud dubie a moerore diuturno nimioque profectum. Motus a voluntate pendentes debiles efficit, perſpirationem * minuit, et vim cordis circuituſque adeo languefacit, ut is, in quem invaſit, frequenter ſuſpirare cogatur, quo tranſitum ſanguinis per pulmones promoveat. Ut corpus contagioni † in primis obnoxium evadat,

* Robinſon, Food and Diſcharges, p. 77. Sanctor. de Perſpir. 7. n. 15. Hinc diarrhoea ex moerore, Bagliv. Hal. Elem. Phyſ. tom. v. p. 583.

† Intra duas horas ex peſte extinctus poſt inſignem moerorem; Recueil ſur la Peſte, p. 244. Haller, ibid.

evadat, et ſchirrus et cancer * mirum in modum ingraveſcant facit. Noxas, quibus ventriculum vireſque concoctrices afficere ſolet, hoc modo vivide depingit Baglivius: "Qui laborant animi pathemate corripi potiſſimum ſolent morbis ventriculi: Ut inter caeteros obſervamus in moerentibus, qui conqueruntur primo de languore ventriculi, mox vero de inappetentia, oris amaritie, et ſiti circa horas matutinas, cruditatibus acidis et nidoroſis, flatibus, et tenſionibus hypochondriorum, aliiſque laeſae chyloſeos malis †." Gangraenam ‡ in vulneribus excitat, et debilitas ſumma, quam functionibus et vitalibus et naturalibus infert, cur ſcorbutum, Anſonio celebri orbem terrarum circumnavigante, adeo gravem reddiderit, clare evidenterque exponit. Denique, in animo humano adeo penitus inſidet,

* Pechlin, L. iii. Obſ. 21. Haller, ibid.

† Opera omnia Medico-Practica, et Anatomica, pag. 149.

‡ Dionis, p. 472. Haller, mod. citat. ibid.

det, ut etiam opio *, remedio aliis in exemplis praeſentiſſimo, nequeat depelli.

Priore argumenti parte, quantum potui, illuſtrata, proximum eſt ut alteram exequar.

II. *Quatenus in Morbis inferendis vel tollendis valeant Animi Affectus.*

Quod utilitatem affectuum in morbis curandis ſpectat, ex iis, quae de effectibus eorum in corpus ſupra ſunt comprehenſa, facile colligi poteſt, mihi in animo eſſe ſuper hac argumenti parte quam pauciſſimis diſſerere.

Excitantes affectus in melancholia circulos laetos et jucundos frequentando promovere, experientia teſte, plus profuit, quam potentiſſima e medicamentis nervinis et exhilarantibus adhibere, quae Materiam Medicam executi tantis laudibus extulerunt. Hoc exemplo, quod bene novi, probare

* Young, Opium, p. 28. Haller, ibid.

probare et illuſtrare poſſum. Foemina generoſa, quae mediam aetatem attigerat, multoſque liberos pepererat, cui inerant omnes fere temperamenti melancholici notae, quanquam aliter ex toto ſana, moeſtitia inſuperabili correpta eſt, et notionibus, quae ab inſania mera non multum alienae fuerunt, indulgere coepit. Medicus arceſſitus efficaciſſima e remediis modo poſitis curavit praecipienda; ſed, tribus quatuorve hebdomadis elapſis, eam ſemet nihilo melius habere reperit. Igitur naturam morbi compertam jam habens ei plane affirmavit, ni in publicum prodiret et hilaritati laetitiaeque ſemet magis dederet, ſe eam ad ſanitatem reductum iri ſperare non poſſe. Hoc monituque amicorum inducta rationis vivendi ei praeſcriptae periculum fecit, et brevi, nullis aliis remediis adhibitis, ex toto reſtituta eſt.

Quantum affectus animi ad morbos depellendos conferant, non aliunde melius, quam ex eo quod ſingulis diebus incidere omnes norunt, intelligi poteſt. Ægrotos e

 morbis

morbis per uſum nugatoriorum et inertium remediorum convaleſcere ſaepiſſime videmus, quod a fiducia, quam in illis et medicis qui illa praeceperant, collocaverant, haud dubie proficiſcitur. Hinc reliquis medici dotibus adjungi debent vultus placidus moreſque jucundi.

Si effectus moeroris in ventriculum nocivos ſupra dictos attentus conſideraveris, ambigi nequit, quin ei affectum toto coelo diverſum excitare conando, occurrere praecipuum dyſpepſiae medendi conſilium medico eſſe debeat.

Quod vero ſummi momenti eſſe, et maximam medici, quantum judicare poſſum, attentionem mereri videtur, eſt hoc, e memoria nunquam excidere debere, affectus animum contriſtantes non parum in modum morborum contagioſorum agere ſolere. Quandocunque igitur hi invadunt, illi ab his, quantum fieri poteſt, disjungantur, et affectus ex toto contrarii, quales ſunt gaudium, ſpes, &c. omni ratione excitentur et foveantur. Quantum conveniat hicce

hicce monitus, et ex iis, ut opinor, quae ſupra de effectibus metus comprehenſa ſunt, et ex iis, quae Gregorium celebrem de Peſte notare audiverim, patebit, ſines nempe hujuſce morbi funeſtos numeroſos, quorum memoriam tot prodiderint auctores, non, eo judice, ex toto naturae ejus malignae vel inſanabili, ſed magna ex parte quoque timori, quo eo conflictantes ſolent corripi, eſſe tribuendos *.

Quam tutum adverſus contagionem corpus humanum reddant affectus excitantes, exempla medicorum et theologorum, me judice, clare evidenterque teſtantur. Ex aequo periculo objiciuntur, et modo mirando illaeſi evadunt. Hoc a mente munia rite obeundi conſcia oriatur oportet; unde alacritate inſolita praediti ſunt, omnique moleſtia, quae illis minima ex parte poteſt obeſſe, carent.

Quantum ad periculum poteſtatis metus tonicae et antiſpaſmodicae in praxi faciendum attinet, medici plerumque magis cauti fuerunt,

* In praelectionibus.

fuerunt, quam neceſſarium eſſe videtur. In tenerrimis infantibus, ob ſingultum, ad metum, quod ipſe vidi, tuto et cum ſucceſſu proſperrimo fuit decurſum. Nec dubitare poſſumus, quin in multis aliis malis graviſſimis magnopere poſſit prodeſſe, ſi nobiſcum reputamus, quantopere furorem mania laborantium compeſcat, quamque frequenter dolorem dentium horrendum levet, inſtrumento chirurgico, ad eos extrahendos accommodato, tantum conſpecto. Violentiores excitantes animi affectus, quorum effectus adeo periculoſos eſſe ſumus comperti, haud dubie, quantum in poteſtate noſtra eſt, coercendi. Utrum unquam necne, ut remedia, velut ira in podagra, debeant adhiberi, admodum incertum eſſe videtur. Quae Cullenus ſagaciſſimus ſuper hac re notat, ea ſerio attendenda: "There are hiſtories of caſes of the gout, in which it is ſaid, that, by great emotions of mind, by wounds, and by other accidents, the ſymptoms have been ſuddenly relieved, and never again returned: But how far theſe accidental

accidental cures might be imitated by art, or would ſucceed in other caſes, is, at leaſt, extremely uncertain *."

Philoſophi et theologi, et antiquiores, et recentiores, ut affectus animi leniores colantur et foveantur, ut turbulentiores vero coerceantur, enixe ſuadent. Quae praedicant, ea, quod dolendum, deſpectui habentur. Quantum e re generis humani foret, ſi conſiliis eorum parere ſibi in animum poſſent inducere! Nihil, enim, ad vitam longam et beatam reddendam plus valet conferre, quam affectus animi tranquillos, et ab omni moleſtia immunes, ſervare. Hoc pulcherrime deſcribit acutus et doctus Hallerus. " A laetitia, vita longa potiſſimum ſuſtinetur, eoque refero academicorum Pariſinorum †, in ſinu honeſtae voluptatis viventium ſummum ſenium; et inter eos eminentem longaevitatem Fontenellii, nihil volentis vehementius, quem nec irae morderent,

* Firſt Lines of the Practice of Phyſic, p. 396.

† Crebillonii, Duverneyi, Winſlowi, &c. Elem. Phyſ. Hall. tom. v. p. 581.

derent, neque cupido de mentis tranquillitate exjiciret *."

* * * * *

Argumento nunc ad finem perducto, tantum reſtat, ut omnibus hujus Academiae clarae Profeſſoribus illuſtriſſimis, praeſertim vero celeberrimo Doctori Black, cujus beneficia, et publica et privata, nunquam mihi ex animo excident, grates perſolvam.

* Haller, ibid.

F I N I S.